AKADEMIE VÝTVARNÝCH UMĚNÍ V PRAZE
STUDIJNÍ PROGRAM VÝTVARNÁ UMĚNÍ
ATELIÉR GRAFIKA I, ŠKOLA DALIBORA SMUTNÉHO

HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Matouš Fiala
akademický rok 2021/2022

Matouš Fiala diplomant ateliéru Grafiky 1 je z mého pohledu pedagoga osobností v permanentním myšlenkovém pohybu. Pohyb přiřazuji k času, který v sobě obsahuje pojetí chronologické a pojem jedinečnosti. Je také zásadní ve vztahu pedagoga a žáka. Pracovat s vědomou zkušeností v akceleraci, intenzitě a nutné sebereflexi.

Z hlediska času se dá vnímat také Matoušovo výtvarné dílo. Obraz je čitelný vlastní teorií. Má pomyslný myšlenkový začátek, tušíme, z čeho vznikl a k čemu směřuje. Formální posloupnost zesiluje intenzitu sdělení. Je zde patrný čas nad ním strávený. Čas v obecné rovině obraz také zhodnocuje. Ten ztrácí na aktuálnosti nebo je nadčasový. Stane se kultovním dílem.

Za důležitý aspekt diplomantova přístupu považuji míru pracovního nasazení až posedlosti odrážející osobní postoje reflektující složitosti současného světa, které se snaží dokumentovat vizuálními prostředky. Posedlost považuji za důležitou složku tvořivé síly. Ta může být také pouze mechanickým rituálem.

Kresbou dokážeme čas a obsah relativizovat, můžeme říci: „Kresba je dál než její realizace." Kresba je záznamem myšlenkové alchymie. Prozrazuje cosi o autorovi a prostoru kolem něj. Kresba je zásadní jednotkou, kterou Matouš aplikuje. Je záznamem myšlenkového pohybu uvnitř obrazu, je reduktivní, má také absorpční charakter, její význam umocňuje materie, která ji zhodnocuje. Je současně obecně sdíleným jazykem a autorským dialektem, spojovatelem nejen estetických schémat a symbolů.

Tato obrazová struktura je patrná v diplomové práci. Matouš zde zúročuje veškeré postupy, které během studia poznal a zkoumal. Kresba určovala jeho přístup ke klasickým technologiím grafiky a její smysl našel v prostorových objektech a instalacích. Klasická matrice a její povrch mu nestačila, experimentoval s uplatněním světla v prostoru. Zabýval se měřítkem a tvarem, optickou iluzivní metodou v prostoru digitálních technologií. Není nijak překvapivé, že středobodem jeho grafického snažení se postupně stala digitální matrice a její „otisk" formou plošného nebo prostorového přenosu na sochařský objekt a grafické listy kombinovanou technikou alchymáže s ruční kresbou. Svět technologií jej přitahuje a současně vyvolává kritický odstup. Ten je možné vnímat v nejednoznačném vícevýznamovém používání vizuálních estetických symbolů. Obrazová forma má organickou jednotu s odkazem k až antropomorfní geometrii. Je současně konstrukcí pohybu a pohybem uvnitř řádu, jehož skutečné příčiny ani důsledky neznáme, pouze tušíme.

Diplomovou práci považuji za přesvědčivou. Obsahově i formálně kompaktní v otevřeném přístupu a propojení klasického média s digitální a strojovou technologií. K zamyšlení do budoucna je možné vést polemiku nad škálou použitých kresebných prostředků, významem znaků a symbolů – populární estetika působí často pouze jako populární. Přehodnotit důslednost přenosu virtuální matrice, nebát se větších změn ve strukturování definitivní hmotné formy v prostoru média. Odkaz k designu může být více diferencován. Předefinovat šíři a intenzitu vlastní vizuální artikulace s pojmy ironie, mystifikace a magie.

Navrhuji hodnocení stupněm výborně.

Prof. Dalibor Smutný
vedoucí pedagog Grafiky I
v Praze, 2. června 2022